

**LIETUVOS BANKO
FINANSŲ RINKOS PRIEŽIŪROS TARNYBOS
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

SPRENDIMAS

DĖL X. X. IR ADB „COMPENSA VIENNA INSURANCE GROUP“ GINČO NAGRINĖJIMO

[Data] Nr. [Nr.]
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2021 m. balandžio 16 d. įvyko eismo įvykis, per kurį buvo apgadintas pareiškėjui priklausantis automobilis (*duomenys neskelbtini*), (toliau – įvykis). Pareiškėjas kreipėsi į draudiką, apdraudusį įvykio kaltininko civilinę atsakomybę privalomuoju transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu, prašydamas išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią automobiliui padarytą žalą.

Draudikas, įvertinęs pareiškėjo pateiktas transporto priemonės sugadinimų nuotraukas ir kitus duomenis, 2021 m. balandžio 22 d. parengė automobilio remonto sąmatą ir informavo pareiškėją, kad apskaičiavo 1 814,19 Eur draudimo išmoką.

2021 m. gegužės 5 d. pareiškėjas draudikui pateikė UAB „Kauno nepriklausomų ekspertų biuras“ parengtą Autotransporto priemonės vertinimo ataskaitą (toliau – Vertinimo ataskaita) ir prašė ja vadovautis, išmokant draudimo išmoką (nustatytos automobilio atkūrimo sąnaudos – 3 680,29 Eur (be PVM)). Taip pat pareiškėjas nurodė, kad draudikas neapžiūrėjo apgadinto automobilio, žalą apskaičiavo remdamasis neaiškios kokybės naudotomis dalimis, o į sąmatą nebuvo įtraukti visi reikalingi darbai ir detalės. Be to, pareiškėjas prašė atlyginti išlaidas už benzina už laikotarpį, kai pareiškėjas negalėjo naudotis dujine įranga.

Gavęs Vertinimo ataskaitą, draudikas kreipėsi į tris automobilių remonto įmones, kad šios apskaičiuotų pareiškėjo transporto priemonės remonto kainą ir parengtų remonto sąmatas: UAB „Autobroliai“ sudarytoje automobilio remonto sąmatoje nurodyta, kad automobilio remontas kainuos 2 182,46 Eur (be PVM), UAB „Departus“ sudarytoje automobilio remonto sąmatoje nurodytos 2 159,49 Eur (be PVM) automobilio remonto išlaidos, o Vlodo Navicko IĮ sudarytoje automobilio remonto sąmatoje nurodyta, kad automobilį galima suremontuoti už 1 620,64 Eur (be PVM). Atsižvelgdamas į tai, draudikas pareiškėją informavo, kad priėmė sprendimą išmokėti 2 159,49 Eur draudimo išmoką, kuri lygi viduriniam iš trijų pasiūlymų, taip pat nurodė, kad bus atlygintos 300 Eur išlaidos už Vertinimo ataskaitos rengimo paslaugas. Atsakydamas dėl išlaidų už benzina draudikas nurodė, kad pareiškėjo automobilis po įvykio buvo remontuotinas ir pareiškėjas galėjo kreiptis į bet kurį servisą, todėl benzino ir dujų kainų skirtumo draudikas neturi pagrindo atlyginti.

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėjas prašė rekomenduoti draudikui išmokėti draudimo išmoką, apskaičiuotą pagal Vertinimo ataskaitą. Pareiškėjas nurodė, kad draudiko buvo įpareigotas pateikti automobilio apgadinimų nuotraukas, o pats draudikas automobilio neapžiūrėjo. Pareiškėjas nurodė, kad, siekdamas teisingo žalos nustatymo, kreipėsi į turto vertintoją, šis apžiūrėjo automobilį ir nustatė žalos dydį. Pareiškėjo teigimu, draudikas, gyvai net nematęs automobilio, negali nuginčyti Vertinimo ataskaitos, o draudiko nurodomų servisų paslaugų kokybę pareiškėjo netenkina, todėl pareiškėjas prašė rekomenduoti draudikui suremontuoti pareiškėjo automobilį arba išmokėti 3 680,29 Eur draudimo išmoką, apskaičiuotą pagal pateiktą Vertinimo ataskaitą.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė, kad pareiškėjas dėl to, kad draudikas žalą nustatė tik įvertinęs pareiškėjo pateiktas nuotraukas, jokių prieštaravimų ar nepasitenkinimo nereiškė. Iš draudiko gautos remonto sąmatos pareiškėjas taip pat neginčijo

tuo pagrindu, kad draudikas pats neapžiūrėjo automobilio ir galėjo nepastebėti kokių nors apgadinimų. Abejonių dėl to, kad draudikas neteisingai įvertino žalą, nes pats neapžiūrėjo transporto priemonės, pareiškėjui kilo tik tada, kai buvo pateikta Vertinimo ataskaita, tai reiškia, kad pareiškėjas teiginius, kad draudikas neteisingai apskaičiavo draudimo išmoką, grindžia ne objektyviais žalos vertinimo trūkumais, o tuo, kad Vertinimo ataskaitoje nustatyta didesnė žalos suma. Draudiko teigimu, pareiškėjas nepagrindė teiginių, kad žala buvo nustatyta netiksliai ir neteisingai, nes buvo vertintos tik nuotraukos, todėl draudikas mano tinkamai įgyvendinęs pareiškėjo nurodytus Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCPDĮ) 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtintus žalos nustatymo reikalavimus: draudikas nedelsdamas pateikė su žala susijusius duomenis, nes nuotraukas pareiškėjas pateikė iš karto su pranešimu apie įvykį, o draudiko parengta remonto sąmata buvo parengta jau kitą dieną.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 15 punkte nurodyta, kad draudimo išmoka gali būti apskaičiuojama pagal nukentėjusio trečiojo asmens realiai patirtas dėl eismo įvykio sugadintos transporto priemonės remonto išlaidas arba teoriniu skaičiavimų būdu. Draudiko teigimu, tuo atveju, kai nukentėjęs trečiasis asmuo automobilio neremontuoja, draudimo išmoka yra apskaičiuojama, įvertinus būtinas automobilio remonto išlaidas be PVM. Taisyklėse nustatyta, kad būtinos automobilio remonto išlaidos yra apskaičiuojamos pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais.

Taisyklių 13 punkte nustatyta, kad draudikas turi teisę nustatyti nukentėjusio trečiojo asmens transporto priemonei padarytos žalos dydį, vadovaudamasis įmonių, turinčių teisę remontuoti sugadintą turtą, pateiktais turto remonto išlaidų skaičiavimais. Draudikas teigė, kad, vadovaudamasis Taisyklių 13 punkto nuostatomis, kreipėsi į tris rinkoje veikiančias automobilių remonto įmones, kad būtų pateikti automobilio remonto išlaidų skaičiavimai pagal tų remonto įmonių nustatytus darbų ir detalių įkainius. Draudiko teigimu, remiantis Taisyklių 15 punkto nuostatomis, buvo apskaičiuota 2 159,49 Eur automobilio remonto kaina, t. y. buvo priimtas sprendimas draudimo išmoką apskaičiuoti pagal vidurinę iš trijų pateiktų remonto įmonių sąmatų, ji gerokai viršija minėtų pasiūlymų aritmetinį vidurkį ir yra palankesnė pareiškėjui.

Draudikas mano, kad pareiškėjo pateikta Vertinimo ataskaita realiai patirtų išlaidų nepagrindžia, todėl laiko, kad tai, kad nuostolis turi būti apskaičiuotas būtent pagal Vertinimo ataskaitą, šiuo atveju nėra įrodyta. Draudiko manymu, Vertinimo ataskaitoje nurodytos darbų ir detalių kainos ir įkainiai yra tik teorinio pobūdžio, nepagrįsti jokiais realiais servisų pasiūlymais, todėl draudikas nusprendė atlikti rinkos tyrimą ir nustatyti realias automobilio remonto išlaidas. Draudikas apskaičiuotą draudimo išmokos dydį grindžia oficialiai Lietuvoje veikiančių ir nemažą darbo patirtį turinčių remonto įmonių sudarytomis sąmatomis, o tai atitinka teisės aktų nuostatas, įpareigojančias draudiką atlyginti būtinąsias nukentėjusio asmens patirtas išlaidas, apskaičiuotas pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius. Įvertinus tai, kas buvo išdėstyta, draudiko įsitikinimu, žalos administravimas vyko pagal teisės aktų reikalavimus, nuostolio dydis apskaičiuotas sąžiningai ir yra pakankamas, kad pareiškėjo automobilis būtų atkurtas į iki eismo įvykio buvusią padėtį. Dėl šių priežasčių, draudiko nuomone, pareiškėjo reikalavimas nepagrįstas ir negali būti tenkinamas.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą, Lietuvos bankas vertina pateiktus įrodymus ir tuo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl pareiškėjo nuostolių, patirtų dėl 2021 m. balandžio 16 d. eismo įvykio, (juos atlyginančios draudimo išmokos) dydžio.

Transporto priemonių civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sistemos funkcionavimo pagrindai ir principai yra įtvirtinti TPVCPDĮ nuostatose. TPVCPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, o šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras,

vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. TPVCAPDĮ 19 straipsnio 5 dalyje įtvirtinta, kad išmoka mokama, kai yra nustatytas draudžiamąjį įvykio faktas ir žalos dydis, o 6 dalyje nustatyta, kad atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoka, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, vadovaudamasi TPVCAPDĮ 19 straipsnio 16 dalies nuostata, patvirtino Taisyklės, kurios reglamentuoja žalos, padarytos eismo įvykio metu ar atsiradusios vėliau kaip eismo įvykio padarinys, nustatymą ir draudimo išmokos mokėjimą dėl eismo įvykio, kuriam įvykus transporto priemonės valdytojui dėl nukentėjusiam trečiajam asmeniui padarytos žalos kyla civilinė atsakomybė ir pagal TPVCAPDĮ turi būti mokama draudimo išmoka. Taisyklių 6 punkte įtvirtinta, kad eismo įvykio metu padarytos žalos dydis ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims mokėtinos draudimo išmokos dydis nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, TPVCAPDĮ, kitų teisės aktų nuostatomis ir atsižvelgiant į eismo įvykio dalyvių kaltės laipsnį dėl eismo įvykio, draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ar Biuro įgaliotų asmenų (paskirtų ekspertų) ataskaitas ar išvadas dėl žalos, nukentėjusio trečiojo asmens, apdraustojo pateiktus dokumentus dėl žalos, eismo įvykio aplinkybių ir eismo įvykio dalyvių atsakomybės, kitų šiose Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus, leidžiančius nustatyti eismo įvykio aplinkybes ir padarytos žalos dydį.

Taisyklių 13 punkte įtvirtinta TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje nurodytą žalos atlyginimo taisyklę atkartojanti nuostata: nukentėjusio trečiojo asmens turtui (transporto priemonei ar kitam kilnojamajam ar nekilnojamajam turtui) padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas ar Biuras, vadovaudamasis draudiko ar Biuro įgaliotų asmenų (ekspertų) ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ar išvadomis, įmonės, kurioje remontuojamas sugadintas turtas, pateiktais šio turto remonto išlaidų skaičiavimais ir (ar) atsižvelgdamas į įmonės, kuri turi teisę remontuoti sugadintą turtą, pateiktus šio turto remonto išlaidų skaičiavimus ar remonto išlaidų pagrindimo dokumentus, taip pat į nukentėjusio trečiojo asmens pateiktus žalos dydį įrodančius dokumentus.

Vadovaujantis Taisyklių 15 punktu, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinos turto remonto išlaidos (be PVM) atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Būtinas remonto išlaidas sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių vertė (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo), dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos (transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos išlaidos). Būtinos remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais. Jeigu nustatyta, kad sugadintos detalės ir (ar) dalys gali būti remontuojamos, bet neprivalo būti keičiamos, remontas turi būti atliekamas kaip tik šiuo numatytu būdu. Sugadintos techninės detalės ir (ar) dalys gali būti remontuojamos, jeigu po remonto jos atitiks techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus. Jeigu nukentėjęs asmuo pasirenka kitą remonto būdą – detales ir (ar) dalis, kurios gali būti suremontuotos, pakeičia naujomis, atsakingas draudikas neatlygina visų tokio remonto išlaidų, o žala apskaičiuojama pagal būtinas remonto išlaidas.

Pabrėžtina tai, kad, apskaičiuodamas draudimo išmoka, transporto priemonių civilinės atsakomybės draudikas turi laikytis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.251 straipsnyje įtvirtinto visiško nuostolių atlyginimo principo. Žalos atlyginimu turi būti siekiama gražinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį. Teisingas žalos atlyginimas reiškia tai, kad sprendžiant ginčą dėl žalos atlyginimo turi būti nustatytas tikrasis žalos dydis, nes, nustačius mažesnę už tikruosius nuostolius žalos dydį, būtų iš dalies neapgintos nukentėjusio asmens teisės, o kai nustatomas žalos dydis viršija tikruosius nuostolius, nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėja skolininko sąskaita (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 7 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-44/2015).

Pažymėtina, kad, vadovaujantis kasacinio teismo praktika, kai ginčas yra susijęs su atlygintinos žalos (nuostolių) dydžiu ir nėra susijęs nei su atsisakymu mokėti draudimo išmoka, nei su draudimo išmokos sumažinimo atvejais, nagrinėjant ginčą taikytina bendroji įrodinėjimo naštos taisyklė – šalys turi įrodyti tas aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei

atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018). Vadovaujantis nurodyta kasacinio teismo praktika, taip pat Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 24 punktu, kuriame nustatyta, kad vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi principo, darytina išvada, kad pareiškėjas turi įrodyti, kad draudikas neteislingai apskaičiavo jo patirtus nuostolius ir realius nuostolius geriausiai atspindi pareiškėjo pateikta Vertinimo ataskaita, o draudikas – priešingai – turi pagrįsti, kad skaičiavimai, kuriais jis vadovavosi išmokėdamas draudimo išmoką, yra objektyvūs ir teisingi, o pareiškėjo pateiktais nuostolių dydį pagrindžiančiais įrodymais vadovautis nėra pagrindo.

Nagrinėjamu atveju tarp šalių nėra ginčo, kad įvyko draudžiamasis įvykis, tačiau pareiškėjas nesutinka su draudiko apskaičiuotu dėl eismo įvykio patirtų nuostolių dydžiu ir prašo draudimo išmoką perskaičiuoti pagal Vertinimo ataskaitoje nurodytas automobilio remonto išlaidas ir išmokėti 3 680,29 Eur (be PVM) draudimo išmoką, kuri apima Vertinimo ataskaitoje nurodytas automobilio atkūrimo sąnaudas. Draudikas savo ruožtu nurodė atlikęs rinkos tyrimą, gavęs trijų autoservisų pasiūlymus (UAB „Autobroliai“ (2 182,46 Eur (be PVM)), UAB „Departus“ (2 159,49 Eur (be PVM)) ir Vlodo Navicko IĮ (1 620,64 (be PVM)) ir draudimo išmoką apskaičiavęs ir išmokėjęs remdamasis viduriniu – UAB „Departus“ – pasiūlymu.

Atsižvelgiant į eismo įvykio metu patirtos žalos dydžio nustatymą reglamentuojančias teisės aktų nuostatas, pažymėtina, kad turto vertinimo ataskaita, neginčijant joje nurodytų duomenų teisingumo, yra ne vienintelis, o vienas iš žalos dydį padedančių nustatyti įrodymų, todėl tokio pobūdžio dokumentas turi būti vertinamas atsižvelgiant į visų turimų, tiek draudiko, tiek pareiškėjo pateiktų, įrodymų visumą. Konstatavus minėtą aplinkybę, kartu darytina išvada, kad turto vertintojo išvados buvimas savaime nesuteikia jai aukštesnės įrodomosios galios ir savaime nepaneigia kitų nuostolių dydį pagrindžiančių įrodymų, nes, kaip minėta, turto vertinimo ataskaita yra viena iš įrodinėjimo priemonių, kuri turi būti vertinama kartu su kitais įrodymais pagal bendrąsias įrodymų vertinimo taisykles. Atsižvelgdamas į tai, Lietuvos bankas kompleksiskai vertina ginčo šalių pateiktus įrodymus, susijusius su pareiškėjo patirtais nuostoliais.

Pažymėtina, kad pareiškėjas savo reikalavimą patirtus nuostolius ir juos atlyginančią draudimo išmoką apskaičiuoti pagal Vertinimo ataskaitą grindė iš esmės tuo, jog draudikas neapžiūrėjo automobilio gyvai, o žalos dydį nustatė iš pareiškėjo pateiktų nuotraukų, taip pat tuo, kad draudiko siūlomų remonto įmonių paslaugų kokybė pareiškėjo visiškai netenkina, tačiau nepateikė duomenų, kuriais remiantis būtų galima teigti, jog draudiko iniciatyva parengtose sąmatose nurodytos dalių ir (ar) detalių bei darbų mastas yra nepakankamas, siekiant atkurti pareiškėjo automobilį į būklę, buvusią iki eismo įvykio. Taip pat pareiškėjas nepateikė jokių duomenų, pagrindžiančių teiginį, kad draudiko nurodytų servisų darbų kokybė būtų objektyviai nepakankama. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad pareiškėjas iš esmės nesutinka su draudiko apskaičiuotu nuostolių dydžiu – sąmatose nurodyta bendra remonto kaina.

Lietuvos banko vertinimu, nesant ginčo dėl numatytų darbų apimties, vien aplinkybė, jog Vertinimo ataskaitoje pateiktoje sąmatoje nurodytos dalių ir (ar) detalių ir remonto darbų kainos yra didesnės (numatyta didesnė atkūrimo išlaidų suma), nepatvirtina, kad trijų autoservisų (įskaitant ir UAB „Departus“) sąmatose nurodytos kainos yra per mažos arba neatitinkančios teisės aktuose įtvirtinto vidutinių įkainių reikalavimo, atvirkščiai, ši aplinkybė kelia pagrįstų abejonių, ar Vertinimo ataskaitoje pateikti skaičiavimai, įvertinus tai, kad apskaičiuotos remonto išlaidos yra didesnės nei visų trijų autoservisų, į kuriuos kreipėsi draudikas, atitinka Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.38 ir 6.200 straipsniuose įtvirtintą prievolių ir sutarčių vykdymo ekonomiškumo principą ir ar tokiu būdu apskaičiuota ir išmokėta draudimo išmoka atitiktų teismų praktikoje įtvirtintą reikalavimą nuostolius apskaičiuoti teisingai, t. y. nustatant tikrąjį žalos dydį.

Papildomai pažymėtina, kad pareiškėjas teigė, jog sąmatos galimai yra netikslios, remdamasis tuo, kad jos buvo parengtos įvertinus tik draudiko pateiktas automobilio nuotraukas, faktiškai neapžiūrėjus automobilio. Pažymėtina, kad vien aplinkybė, jog sąmatos parengtos pagal nuotraukas, faktiškai neapžiūrėjus transporto priemonės, savaime nelemia pačių sąmatų ydingumo ir nepaneigia sąmatose pateiktų skaičiavimų teisingumo. Teismų praktikoje yra konstatuota, kad apgadinimų masto ir jų remonto išlaidų vertinimas apžiūrint nuotraukas negali būti pripažintas savaime neleistinu (Vilniaus apygardos teismo 2016 m. gegužės 6 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 2A-1706-585/2016), todėl vien tai, kad

sąmatos buvo parengtos įvertinus tik automobilio apgadinimų nuotraukas, nereiškia, kad sąmatos yra neteisingos ar nepagrįstos. Minėtoje Vilniaus apygardos teismo nutartyje taip pat konstatuota, kad aplinkybė, jog sąmatas parengę autoservisų darbuotojai neturi turto vertintojo statuso, savaime nepatvirtina, kad tokie asmenys neturi reikiamos kvalifikacijos remonto išlaidoms apskaičiuoti. Todėl pareiškėjo abejonės dėl sąmatų teisingumo nagrinėjamu atveju laikytinos nepagrįstomis.

Lietuvos bankas, įvertinęs pateiktus duomenis, susijusius su pareiškėjo patirtais nuostoliais, konstatuoja, kad draudikas, nuostolių dydį apskaičiuodamas pagal trijų autoservisų pasiūlymus (pasirinkdamas vidurinį pagal numatytas remonto išlaidas pasiūlymą), nepažeidė Taisyklių 15 punkto reikalavimo remonto išlaidas apskaičiuoti pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius ir pagrįstai išmokėjo draudimo išmoką išskaičiuodamas PVM. Šiuo atveju nėra pagrindo teigti, kad Vertinimo ataskaitoje nurodyta automobilio atkuriamoji vertė, palyginti su UAB „Departus“ sąmatoje nustatytais remonto išlaidomis, labiau atitinka automobilio remonto kainą, apskaičiuotą pagal vidutinius darbų, dalių ir (ar) detalių įkainius. Manytina, kad draudiko apskaičiuotos pareiškėjo nuostolius atlyginančios draudimo išmokos pakanka, kad būtų tinkamai įgyvendintas visiško nuostolių atlyginimo principas, o automobilis būtų atkurtas į iki eismo įvykio buvusią padėtį, todėl pareiškėjo reikalavimas rekomenduoti draudikui automobiliui padarytą žalą apskaičiuoti ir atlyginti pagal Vertinimo ataskaitoje nurodytas transporto priemonės atkūrimo išlaidas su PVM yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Konstatuotų aplinkybių kontekste svarbu pažymėti ir tai, kad nesivadovavimas nepriklausomo turto vertintojo sudaryta Vertinimo ataskaita nereiškia, kad draudikas, pareiškėjui pateikęs įrodymus, patvirtinančius, kad už išmokėtą draudimo išmoką nebuvo galima atkurti jam priklausančios transporto priemonės į iki 2021 m. balandžio 16 d. eismo įvykio buvusią būklę, neturėtų atlyginti ir pareiškėjo nuostolių, viršijančių išmokėtą draudimo išmoką.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

[Pareigų pavadinimas]

[Vardas ir pavardė]